

◀ 14.31 *Staré ústřední dílny a pájkárna (1965)* (FOTOARCHIV KOVOHUTĚ)
The old central workshops and the solder plant (1965) (PHOTO ARCHIVE KOVOHUTĚ)

◀ 14.32 *Zámečnické dílny Kobas (2006)* (FOTOARCHIV KOVOHUTĚ)
The locksmith workshops of Kobas (2006) (PHOTO ARCHIVE KOVOHUTĚ)

Pokrok příbramských Kovohutí byl ohodnocen řadou ocenění. Připomeňme i v období socialismu udělený Řád práce, ale zejména dobu po transformaci do akciové společnosti, kdy byly Kovohutě oceněny řadou významných cen. Z těch nejdůležitějších především:

- 2 vítězství v Ceně za zdraví a bezpečné životní prostředí za projekty ekologické recyklace olověných baterií (1998) a elektroodpadu (2005 – vyhlášení 2006), což plně potvrzuje poslání firmy o vstřícnosti k lidem a životnímu prostředí. Soutěž pořádá nadace Business Leaders Forum. Projekt Elektroodpad byl navíc nominován do bruselské „Evropské ceny životního prostředí 2008“ („European Business Award of the Environment“). V roce 2004 Kovohutě soutěžily v Evropě s projektem „Odparné chlazení šachtové pece“ a dostaly se až do finále.
- V soutěži Exportér roku 2008 zvítězily Kovohutě v kategorii nejvyšší nárůst 2006/07
- Nejlepší firma okresu Příbram – vítězství 2000, 2004, 2006 a 2007
- Poštovní spořitelna Firma roku – Středočeský kraj – 3. místo 2006 a finále 2007
- Firma kraje – 2. místo ve Středočeském kraji za roky 2005 a 2006
- Podnik roku v českém automobilovém průmyslu – vítězství 2007 a 2010
- Abeceda managementu úspěchu 2007
- Junior Achievement – podpora vzdělávání
- Podnik podporující zdraví – 2007 a 2010
- Rodinné stříbro
- Společensky odpovědná firma (Business Leaders Forum)
- Stínování manažerů (Business Leaders Forum)

Významná ocenění jsou odměnou za těžkou práci mnoha generací hutníků, kterou změnili podnik v moderní huť, jež se stala přes pokračující obtížnost práce jejich dobrým zaměstnavatelem.

14. Kovohutě then and now

The smelting works in Příbram, originally K.K.Silber und Bleihütte zu Pribram (C.K. Silver smelting works, namely emperor's and king's smelting works), together with mines of Příbram, was always owned by the state represented by an emperor. Before the first republic was established, it was owned by Franc Josef I., the emperor, after the establishment of the first republic, it became state works.

Till 1930's the most important smelter's product was silver, later the lead production became more and more important. Till the end of the 19th century the production was subsequently supplemented with equipment for production of lead products – cast, pressed and milled. These days the smelting works has a unique complex of environmental recovery of metal waste and parallel product manufacturing.

Work in the smelting works has always been very difficult for the whole period of time, hard working conditions and work environment had a major impact on metallurgists' health. For example in 1881 almost one fourth of metallurgists had lean disease. "Fire and sulphur constrict the heart. What was around, what lived around, died!" reads his poem "Huť" (smelting works) Fráňa Kučera, a Příbram's poet, written in 1927.

Though having demanding conditions, generations of metallurgists with their creative approach according to their possibilities helped to improve technologies and bring technical progress in all periods of time. The book of Schnabel of 1901 and Tafel of 1953 spoke about the smelting works in Příbram as one of referential works.

From 1950's to 1990's foreign technical cooperation had not brought the plant any major profit. It was focused mainly on countries of RVHP (Council of mutual economic cooperation). Only from 1968 it was possible to establish a very limited cooperation with western countries – France – import of equipment for gas purification and Germany – import of a line for production of solders filled with flux and production of Diabolos.

From half of 1950's to 1960's business trips to former USSR should have brought information about the possibility to recover old slag dumps and collective PbZnCuAg concentrates. However, obtained experience was impossible to be executed in the plant, from technical, as well as mainly economic reasons. From 1970's employees of the plant had regularly participated at negotiations of RVHP specialists on processing of waste of non-ferrous metals. These negotiations did not bring anything because surrounding east-European countries had similar technical conditions or greater problems than in our country.

